

[Handelsministeren]

transportarbejde. Der synes ikke at være grundlag for at påvirke denne konkurrence ud fra energiøkonomiske hensyn.

Til *socialministeren* (26/7 79) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at en uddannelsessøgende, der får hjælp efter bistandslovens § 42, også skal have tilskud til studierejser i udlandet betalt af de hårdt trængte skatteydere?«

(Spm. nr. 1242).

Begrundelse.

Spørgeren finder det yderst vanskeligt for kommunernes socialudvalg at efterleve regeringens henstilling om at nedskære og foretage besparelser på de kommunale budgetter, f. eks. på den sociale tilskudspolitik vedrørende udlandsrejser, når der fra amsankenævnet og ankestyrelsen gives pålæg om, at der skal gives støtte til studierejser i udlandet. Sådanne studierejser må betragtes som ren luksus, hvorfor skatteyderne i hvert fald ikke skal betale dem. Efter spørgerens mening må det være op til den enkelte selv at betale sådanne rejser.

Også amsankenævnet og den sociale ankestyrelse må efterleve regeringens henstilling om begrænsning af offentlige udgifter, og det gøres ikke ved at underkende en rimelig afgørelse truffet af en kommunes socialudvalg.

De studerende, der får støtte efter bistandslovens § 42 til uddannelse, er betydelig bedre stillet end de studerende, der selv må finansiere deres uddannelse og rejselyst.

Besvarelse (2/8 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

I medfør af bistandslovens § 42, jfr. socialministeriets cirkulære af 30. marts 1976 om hjælp i henhold til bistandslovens § 42, kan der ydes hjælp til uddannelse og erhvervs-mæssig optræning eller omskoling, når det er påkrævet af hensyn til en ansøgers mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie.

Hvor der som led i uddannelsen arrangeres ekskursioner, studierejser m. v., kan der ydes støtte til disse formål i rimeligt omfang, også når en ekskursion eller studierejse i særlige tilfælde afvikles i udlandet.

I hvert enkelt tilfælde foretages der en vurdering af, om betingelserne for at yde støtte til en studierejse er til stede, og der skal herunder lægges vægt på, hvorvidt studierejsen er et integreret og almindeligt led i den valgte uddannelse.

Afgørelse af, om der er grundlag for at yde støtte til studierejser i udlandet, træffes af det sociale udvalg. Det sociale udvalgs afgørelser kan indbringes for amsankenævnet og herefter for den sociale ankestyrelse.

Til *socialministeren* (27/7 79) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at der etableres aflastningspladser til hjemmeboende åndssvage?«

(Spm. nr. 1243).

Begrundelse.

I takt med nedskæringerne ved store centrale institutioner forringes deres muligheder for at tage sig af tidligere klienter, der ofte søger tilbage til institutionerne, fordi de føler sig alene og isolerede.

Flere åndssvage børn beholdes i hjemmet for at undgå institutionsanbringelse. Dette øger behovet for pladser i akutte tilfælde, hvor klienterne eller deres familie er kommet i vanskeligheder enten på grund af sygdom eller på grund af en hårdt tiltrængt ferie for de pårørende. Hvis der ikke findes aflastningspladser, betyder det, at selv banale sygdomstilfælde skal klares af det hårdt belastede sygehusvæsen, selv om det kunne være klaret med tilbud om en seng og kyndig pleje i kendte omgivelser.

Ifølge et svar til folketingets socialudvalg den 1. juni 1979 er der til 11.335 eksterne klienter i alt 139 aflastningspladser, svarende til en dækningsprocent på 1,2.

Kommunernes muligheder for at etablere aflastningsmuligheder, samtidig med at de skal reducere deres udgifter med 4 milliarder, kan på denne baggrund synes mere end tvivlsomme.

Besvarelse (3/8 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

I begrundelsen for spørgsmålet er henvist til socialministerens svar til folketingets socialudvalg af 1. juni 1979, hvori det er oplyst,